

Fornöfn (til í öllum föllum, öllum kynjum, eintölu og fleirtölu)

Á – ábendingarfornöfn

- sá, þessi, hinn
 - KK:
 - Et.: sá, þann, þeim, þess
 - Ft.: þeir, þá, þeim, þeirra
 - KVK:
 - Et.: sú, þá, þeirri, þeirrar
 - Ft.: þær, þær, þeim, þeirra
 - HK:
 - Ef.: það, það, því, þess
 - Ft.: þau, þau, þeim, þeirra

A – afturbeygt fornafn

- sig – ekki til í nefnifall
- --- (nf.) – sig (þf.) – sér (þgf.) – sín (ef.)

P – persónufornöfn

- 1. p. – ég (et.) / við (ft.)
- 2. p. – þú (et.) / þið (ft.)
- 3. p. – hann, hún, það (et.) / þeir, þær, þau (ft.)

S – spurnarfornöfn

- hver, hvor, hvaða, hvílíkur
 - KK:
 - Et.: hver, hvern, hverjum, hvers,
 - Ft.: hverjir, hverja, hverjum, hverra
 - KVK:
 - Et.: hver, hverja, hverri, hverrar
 - Ft.: hverjar, hverjar, hverjum, hverra
 - HK:
 - Et.: hvert, hvert, hverju, hvers
 - Ft.: hver, hver, hverjum, hverra

Ó – óákveðin fornöfn

- Annar, fáeinir, enginn, neinn, ýmis, báðir, sérhver, hvorugur, sumur, hver (og) einn, hvor (og) nokkur, einhver.
- Annar hvor (og) annar hver, hvor tveggja (og) allur, annar tveggja, þvílíkur, slíkur, samur, sjálfur.

E – eignarfornöfn

- minn, þinn, sinn, vor